

LLEIDA
El carrer de Cavallers.
A primer terme Casa
Maranyosa.



Els alumnes del Liceu Escolar de Lleida

A un restaurant de Barcelona ha tingut lloc, el passat dia primer de juny, el Vè Sopar de Germanor dels antics alumnes del Liceu Escolar de Lleida.

Una vegada més s'han aplegat entorn d'una taula aquells infants esdevinguts homes, que en el primer terç de segle assistiren a les classes de la institució educativa creada pel seu director Frederic Godàs.

Avui aquells estudiants, entrats a la maduresa i ocupant llocs en totes les professions i oficis de la societat, conserven encara l'entusiasme nascut al caliu de l'escola. La companyonia que existia en las aules del Liceu Escolar perdura encara, a través del anys, i segueix vivint en l'amistat rejuenida que sorgeix d'aquests Sopars de Germanor.

De Barcelona, de Lleida i de moltes altres localitats han vingut els amics lleidatans per ésser presents a la crida. Cada vegada es veuen cares noves, companys que s'ignoraven o no havien pogut assistir els anys anterior. I és que a tots els lliga una noble inquietud i una fidelitat a l'esperit obert i renovador que es respirava a les aules del Liceu Escolar de Lleida.

Es el millor elogi que podria fer-se d'aquella escola. Al costat de l'ensenyament, al costat de les disciplines i de la preparació cultural, neixia una companyonia que veiem perdurar a través del temps. Podríem parlar d'afecte fami-

liar, de veritable germanor, pel damunt de les vicissituds de la vida. Tots els camins seguits des d'aleshores no han pogut trencar els llaços que els unien, i així poden repetir cada any les abraçades, la sorpresa agradable i les paraules afectuoses en trobar-se els amics, de vegades després de passar molt de temps sense saber res l'un de l'altre.

Per uns moments semblava un retorn a la infantesa, perquè aquest sentiment de tendra veritat dominava els comensals durant tot el Sopar de Germanor.

Alguns n'hi hagué que anaven acompanyats de la muller i els fills y aquest detall completava el quadre, perquè les famílies participaven de l'alegria dels pares.

Avui el Liceu Escolar de Lleida ha desaparegut. El nombre d'antics alumnes no podrà ja augmentar, i també cada any aniran desapareixent per sempre degut als avatars de la vida. És per aquest motiu que l'amistat nascuda cinquanta anys enrera adquireix una força admirable i esdevé un símbol de veritable germanor.

Enmig de les evocacions pròpies de la vetllada, no faltà qui digués que aquest Sopar caldria celebrar-lo a la ciutat del Segre, perquè només allí podria trobar el marc adient.

Fem vots perquè aquest desig pugui ésser aviat convertit en una realitat.

J. B.

EL CARRER DE CAVALLERS

Camí de la muntanya, carrer de senyoria,
tronc poderós de l'arbre de la nostra ciutat,
al teu costat trobàvem la dolça companyia
d'uns braços amorosos d'antiga majestat.

Has vist el pas del segle, esquena costeruda
de pedres cantelludes brillant com un trofeu.
Les veus dels ilergetes, dels moros de la Çuda,
et bressen amb el càntics del Temple de la Seu.

Tots viuen en ton ombra llençant ardents mirades
i t'han fet testimoni de llur fugaç destí
perquè guardes encara les glòries passades.

Véns del Castell i portes la veu d'aquell clarí
que prop teu estenia les ales desplegadas
quan Lleida s'eixamplava pel teu reial camí.

J. B. XURIGUERA